

Forslag

til

Lov om ændring af myndighedsloven.

(Myndighedsalderen).

Fremsat den 8. oktober 1969 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål som ændret ved lov nr. 111 af 31. marts 1926, lov nr. 17 af 6. februar 1957, lov nr. 220 af 8. juni 1966 og lov nr. 257 af 4. juni 1969 foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Den, der er under 20 år, er umyndig. Den, der er 20 år eller derover, er myndig, men kan umyndiggøres efter reglerne i § 2.

Stk. 2. Personer, der er umyndige på grund af alder, betegnes i loven som mindreårige. Mindreårige og umyndiggjorte betegnes under ét som umyndige.

2. I § 2 ændres „21 år“ til: „20 år“.

3. § 54, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Lavværgemål kan anordnes med virkning fra det fyldte 20. år.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1970.

§ 3.

Uanset bestemmelsen i § 1, nr. 1, kan begæring om skifte efter arvelovens § 18, stk. 1, når arvelader er død før lovens ikrafttræden, først fremsættes, når vedkommende arving er fyldt 21 år. Det samme gælder en arvings begæring om udbetaling af arv, når arvelader er død før lovens ikrafttræden, og der er givet henstand med arvens betaling efter skiftelovens § 63 eller tidligere gældende regler. Er henstanden givet under skifte af uskiftet bo, finder bestemmelsen i 2. pkt. dog kun anvendelse, såfremt begæringen om skiftet er fremsat før lovens ikrafttræden.

§ 4.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.